

KATALOG DOBRYCH PRAKTYK – POSTĘPOWANIE Z UBITĄ ZWIERZYŃĄ

I. POSTĘPOWANIE ZE ZWIERZĘTAMI ŁOWNYMI W ŁOWISKU:

PATROSZENIE ZWIERZĄT:

- używaj gumowych (lateksowych) rękawiczek jednorazowych,
- niezwłocznie po odstrzale, ostrożnie i dokładnie patrosz, nie zostawiaj pozostałości wnętrzości w tuszy,
- usuń sadło,
- natnij pachwiny, szczególnie przy dużych tuszach,
- rozetnij mostek i spojenie łonowe, ułatwiając tym samym odparowanie i schładzanie:
 - ✓ obligatoryjnie - w przypadku tusz przeznaczonych na użytek własny i sprzedaż bezpośrednią,
 - ✓ opcjonalnie - po uzgodnieniu takiego sposobu postępowania z odbiorcą,
- używaj rozpórek ze stali nierdzewnej.

TRANSPORT TUSZ:

- zalecanym środkiem transportu jest przyczepka, otwarta skrzynia samochodu typu pick-up, z wykorzystaniem kuwety (wanienki) – zabezpieczająca tusze przed kurzem, błotem i innymi zanieczyszczeniami mogącymi wystąpić podczas transportu,
- niewystudzone tusze umieszczone zaraz po patroszeniu w bagażnikach samochodowych powinny zostać niezwłocznie przewiezione do zadaszonego, przewiewnego pomieszczenia w celu odparowania i wystudzenia,
- w przypadku polowań zbiorowych wymagana jest specjalistyczna przyczepka (karawan) umożliwiająca przewożenie tusz w pozycji wiszącej głową w dół.

II. POSTĘPOWANIE PRZYGOTOWACZE PRZED UMIESZCZENIEM TUSZ W CHŁODNI:

- ostrożnie przełóż tuszę ze środka transportu na stół roboczy w zadaszonym, przewiewnym pomieszczeniu,
- dokładnie obejrzyj tuszę, wytnij tkanki uszkodzone postrzałem, usuń farbę, skrzepy, treść żołądkową i ewentualne inne zabrudzenia,
- zawieś tuszę głową w dół (w zadaszonym, przewiewnym pomieszczeniu),
- zmyj ciepłą jeszcze tuszę – bieżącą, zimną wodą zdatną do picia – wewnątrz i na zewnątrz, ponieważ w ten sposób:
 - ✓ ograniczasz ryzyko wystąpienia procesu namnażania się bakterii,
 - ✓ przyspieszasz studzenie,
 - ✓ ułatwiasz pracę osobie, która będzie skórowała tuszę,
 - ✓ znacząco poprawiasz higienę oraz zmniejszasz ryzyko zabrudzenia mięsa podczas obróbki,
- zapewnij tak zawieszonej tuszy możliwość odparowania i wstępnego schłodzenia – w czasie od 1 do 2 godzin – przed jej umieszczeniem w chłodni,
- pomieszczenie zewnętrzne ze stołem roboczym (do czyszczenia i klasyfikacji) oraz wieszakiem do odparowania i wstępnego studzenia tusz zabezpiecz siatką przed dostępem zwierząt,
- w ciepłe dni stosuj specjalną siatkę zabezpieczającą tuszę przed owadami,
- dokonaj klasyfikacji jakościowej, ważenia, oznakowania i ewidencji tuszy.

III. PRZECHOWYWANIE TUSZ W CHŁODNI

- umieść tuszę w chłodni, najlepiej w pozycji wiszącej głową w dół,
- dbaj aby wiszące tusze się nie dotykały,
- przechowuj tusze w temperaturach od +1° do +3° Celsjusza, max. do 14 dni,
- czas dojrzewania tuszy w chłodni nie powinien być krótszy niż 3 doby, a nie dłuższy niż 14 dni,

- prowadź stały monitoring temperatur w chłodni podczas przechowywania tusz (korzystając z samoczynnego rejestratora temperatur),
- **każdorazowo po odstawie zwierzyny umyj dokładnie chłodnię, stół roboczy oraz używane rozpórki i haki – wodą zdatną do picia – zawierającą zalecany przez lekarza weterynarii preparat dezynfekcyjny.**

Tusza odstawiona do chłodni (będącej własnością LP, czy oddana do punktu skupu dziczyzny) jest wizytówką myśliwego i świadczy o jego umiejętnościach, wiedzy, kulturze i uczciwości.

Za prawidłowy stan higieny w chłodni będącej własnością LP wraz z jej infrastrukturą i otoczeniem oraz środkami służącymi do transportu zwierzyny – odpowiada leśniczy ds. łowieckich.

Dziczyzna oferowana przez LP do sprzedaży hurtowej oraz do sprzedaży bezpośredniej – zawsze powinna być wzorowo przygotowana, przy uwzględnieniu powyższych zaleceń.

Zasady Europejskiej Karty Łowiectwa dotyczące m. in. postępowania z tuszami:

- **umiejętności i odpowiedzialność są pożądane wśród użytkowników zasobów dzikiej przyrody;**
- **zapewnić, by dziczyzna została odpowiednio zużytkowana z wykluczeniem marnotrawstwa.**

I. ZACHOWANIE MYŚLIWEGO PRZED STRZAŁEM:

1. Postaraj się zapamiętać miejsce, gdzie znajduje się zwierzyna, do której będziesz strzelał (charakterystyczne punkty, np. drzewa, krzewy, ambona).
2. Nie strzelaj do zwierząt znajdujących się w pozycji na „kulawy sztych”, na wprost i będących tyłem do ciebie.
3. Unikaj strzałów w kark lub w łeb („za ucho”), gdyż istnieje wówczas większe ryzyko postrzelenia zwierzyny.
4. Unikaj strzałów do zwierzyny z opuszczonym łbem, żeby przy ucieczce po strzale nie zamknął się „kanał wlotowy pocisku”.
5. Bądź zawsze gotowy do oddania drugiego strzału.

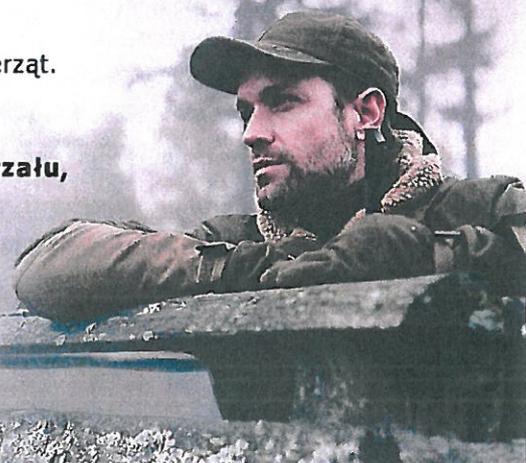
II. ZACHOWANIE MYŚLIWEGO PO STRZALE:

1. Pozostań w gotowości do oddania następnego strzału – szczególnie w sytuacji – kiedy zwierzę padło w ogniu (to najczęściej trafienie w okolice kręgosłupa, kończyny lub szczęki).
2. Jeśli zwierzę nadal się porusza, drugi strzał powinien zostać oddany niezwłocznie bez względu na pozycję w jakiej ono się znajduje. Nie czekaj – strzelaj!
3. Zapamiętaj miejsce znajdowania się zwierzyny w chwili oddania strzału, reakcję na strzał, ewentualnie odgłos uderzenia kuli i kierunek ucieczki.
4. Zachowaj spokój, odczekaj od 5 do 10 minut zanim udasz się na zestrzał, czyli miejsce, w którym zwierzyna znajdowała się w momencie strzału.
5. Podchodź do miejsca zestrzału cicho, spokojnie i w miarę możliwości pod wiatr – gotowy do oddania strzału.
6. Nie zdeptuj zestrzału, a w szczególności widocznych tropów zwierzyny.
7. Zaznacz miejsce zestrzału i kierunek ucieczki. Wykorzystaj w tym celu gałązkę, kawałek papieru lub bibułki, ale może to być także kamień.
8. Jeśli nic nie znajdziesz na zestrzale i masz wątpliwości co do skuteczności strzału, skorzystaj z pomocy przewodnika z psem tropiącym w celu kontroli zestrzału.
9. Idź za tropem wyłącznie wtedy, gdy jesteś pewien, że zwierzę leży martwe – jednak nie dalej niż 100 metrów.
10. Nigdy nie puszczaj psa luzem na zestrzale! To utrudnia dojście zwierzyny z psem tropiącym.

III. POLOWANIE ZBIOROWE:

1. Sprawdź, czy strzelona zwierzyna nie była wcześniejszym postrzałkiem, jeśli tak, zgłoś prowadzącemu polowanie.
2. Zaznacz miejsce zestrzału i kierunek ucieczki.
3. Unikaj patroszenia w miejscu padnięcia zwierzyny, kiedy w jego bliskim sąsiedztwie oddano strzały do innych zwierząt.
4. Zwierzyna nie odnaleziona na dystansie do 100 metrów od zestrzału nakłada na ciebie obowiązek zlecenia przewodnikowi posokowca lub tropowca: **kontroli zestrzału**, a w przypadku zranienia **poszukiwania postrzałka**.

Unikaj zadawania cierpień zwierzętom
– Europejska Karta łowiectwa

IV. POSTĘPOWANIE Z UPOLOWANYMI ZWIERZĘTAMI:

PATROSZENIE ZWIERZĄT:

1. Używaj gumowych (lateksowych) rękawiczek jednorazowych.
2. Niezwłocznie po odstrzale, ostrożnie i dokładnie patrosz, nie zostawiaj pozostałości wnętrzości w tuszy.
3. Usuń sadło, natnij pachwiny, szczególnie przy dużych tuszach.
4. Rozetnij mostek i spojenie łonowe, ułatwiając tym samym odparowanie i schładzanie:
 - obligatoryjnie – w przypadku tusz przeznaczonych na użytek własny i sprzedaż bezpośrednią,
 - opcjonalnie – po uzgodnieniu takiego sposobu postępowania z odbiorcą.
5. Używaj rozpórek ze stali nierdzewnej.

TRANSPORT TUSZ:

1. Zalecany środek transportu jest przyczepka, otwarta skrzynia samochodu typu pick-up, z wykorzystaniem kuwety (wanienki) chroniącej tusze przed kurzem, błotem i innymi zanieczyszczeniami mogącymi wystąpić podczas transportu.
2. Niewystudzone tusze umieszczone zaraz po patroszeniu w bagażnikach samochodowych powinny zostać niezwłocznie przewiezione do zadaszonego, przewiewnego pomieszczenia w celu odparowania i wystudzenia.
3. W przypadku polowań zbiorowych wymagana jest specjalistyczna przyczepka (karawan) umożliwiająca przewożenie tusz w pozycji wiszącej głową w dół.

V. PRZYGOTOWANIE TUSZY PRZED UMIESZCZENIEM W CHŁODNI:

1. Ostrożnie przełóż tuszę ze środka transportu na stół roboczy w zadaszonym, przewiewnym pomieszczeniu.
2. Dokładnie obejrzyj tuszę, wytnij tkanki uszkodzone postrzałem, usuń farbę, skrzepy, treść żołądkową i ewentualne inne zabrudzenia.
3. Zawieś tuszę głową w dół w zadaszonym, przewiewnym pomieszczeniu.
4. Zmyj ciepłą jeszcze tuszę – bieżącą, zimną wodą zdatną do picia – wewnątrz i na zewnątrz, ponieważ w ten sposób:
 - ograniczasz ryzyko wystąpienia procesu namnażania się bakterii,
 - przyspieszasz studzenie,
 - ułatwiasz pracę osobie, która będzie skórowała tuszę,
 - znacząco poprawiasz higienę oraz zmniejszasz ryzyko zabrudzenia mięsa podczas obróbki.
5. Zapewnij tak zawieszony tuszy możliwość odparowania i wstępnego schłodzenia przez 1 do 2 godzin przed jej umieszczeniem w chłodni.
6. Pomieszczenie zewnętrzne ze stołem roboczym (do czyszczenia i klasyfikacji) oraz wieszakiem do odparowania i wstępnego studzenia tusz zabezpiecz siatką przed dostępem zwierząt.
7. W ciepłe dni stosuj specjalną siatkę zabezpieczającą tuszę przed owadami.
8. Dokonaj klasyfikacji jakościowej, ważenia, oznakowania i ewidencji tuszy.

VI. PRZECHOWYWANIE TUSZ W CHŁODNI:

1. Umieść tuszę w chłodni, najlepiej w pozycji wiszącej głową w dół.
2. Dbaj, aby wiszące tusze się nie dotykały.
3. Przechowuj tusze w temperaturach od +1° do +3° Celsjusza, max. do 14 dni.
4. Czas dojrzewania tuszy w chłodni nie powinien być krótszy niż 3 dni, a nie dłuższy niż 14 dni.
5. Prowadź stały monitoring temperatur w chłodni podczas przechowywania tusz (korzystając z samoczynnego rejestratora temperatur).
6. Każdorazowo po odstawie zwierzyny umyj dokładnie chłodnię, stół roboczy oraz używane rozpórki i haki wodą zdatną do picia – zawierającą zalecany przez lekarza weterynarii preparat dezynfekcyjny.

Tusza odstawiona do chłodni (będącej własnością LP, czy oddana do punktu skupu dziczyzny) jest wizytówką myśliwego i świadczy o jego umiejętnościach, wiedzy, kulturze i uczciwości.

Hunting Good Practices

angielski

I. Just before the shot

1. Remember details of the exact place where game was just in the moment before the shot (distinctive elements like trees, shrubs, stones etc.).
2. Do not shoot when you can not see whole profile body shape of game.
3. Avoid the shots to the neck or head, it increases the risk of missing shot or wounding game.
4. Avoid the shots to game with head down (grazing position), could possible run away after hit with the closed bullet drain (a few blood traces).
5. Be always ready to give a second shot.

II. After shot

1. Be ready to give a second shot, especially when the game fell down at once.
2. If the game is still alive after shot– don't wait – give the next shots, no matter in what position game is observed by you.
3. Remember the place where the game was when you gave it a shot. Recognize and remember it's reaction after the shot, i.e. the sound of hitting bullet or the escape direction of game.
4. Stay calm, wait 5-10 minutes before to go to search the place of the hit.
5. Carefully go to the place of hit quietly and safely, always ready to give a shot.
6. Don't cover your feet traces over the game tracks in the place of the hit.
7. Mark the place of the hit and the escape direction. Use a tree branch, piece of paper, stone etc..
8. If you can not find anything at the place of the hit and think you not missed, call for help of dog guide for verify that.

9. Walk along visible tracks, if you are sure for finding the dead game not further that 100 m from the place of hit.
10. Do not release your dogs on the hit place of game. It is a main difficulties for the next dogs working on the tracks.

III. Driven hunts

1. Check if shooting game was not hit before (for example by someone else) and report to the hunting guide.
2. Mark the place of the hit and the escape direction.
3. Do not gutting game in the place it fell, when other hunters gave a shots at the nearest surrounding.
4. Game which was not found dead in the distance of 100 m of the place of the hit **obliges you to report and order a tracking dog** - to control the place of the hit and search for wounded game.

HITING REGISTER CARD

Hunting guide: mobile:

Hunter:.....mobile:.....

Art of game:.....

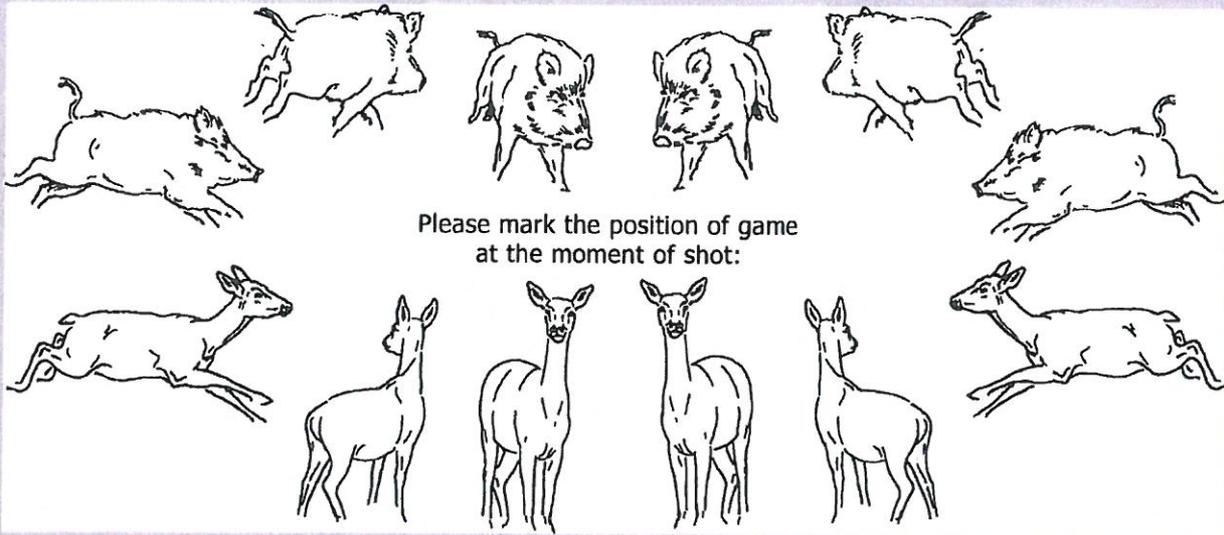
Stand number:

Searching:

Control:

Weapon's caliber..... Type of bullet.....

Number of shots.....In time.....

Reaction of game after the shot:

Hit:

sure

not sure

Traces of wounded game:

tracks

bullet mark

hairs

blood

stomach content

muscles

bones

teeth

Comments and remarks:

Please sketch the place of your shot and indicate escape direction of game (on the other side).

**KATALOG DOBRYCH PRAKTYK – ZACHOWANIE MYŚLIWEGO
UMOŻLIWIAJĄCE SKUTECZNE POSZUKIWANIE POSTRZAŁKÓW**

I. ZACHOWANIE MYŚLIWEGO PRZED STRZAŁEM:

- Postaraj się zapamiętać miejsce, w którym znajduje się zwierzyna do której będziesz strzelał (charakterystyczne punkty, np.: drzewa, krzewy, ambona).
- Nie strzelaj do zwierząt znajdujących się w pozycji na „kulawy sztych”, na wprost i będących tyłem do ciebie.
- Unikaj strzałów w kark lub w łeb („za ucho”), gdyż istnieje wówczas większe ryzyko postrzelenia zwierzyny.
- Unikaj strzałów do zwierzyny z opuszczonym łbem, żeby przy ucieczce po strzale nie zamknął się „kanał wlotowy pocisku”.
- Bądź zawsze gotowy do oddania drugiego strzału.

Unikaj zadawania cierpień zwierzętom – zasada Europejskiej Karty Łowiectwa.

II. ZACHOWANIE MYŚLIWEGO PO STRZALE:

- Pozostań w gotowości do oddania następnego strzału, nawet w sytuacji kiedy zwierzę padło w ogniu (to najczęściej trafienie w okolicy kręgosłupa, kończyny lub szczęki).
- Jeśli zwierzę nadal się porusza, drugi strzał powinien zostać oddany niezwłocznie bez względu na pozycję, w jakiej ono się znajduje. Nie czekaj – strzelaj!
- Zapamiętaj miejsce znajdowania się zwierzyny w chwili oddania strzału, reakcję na strzał, ewentualnie odgłos uderzenia kuli i kierunek ucieczki.
- Zachowaj spokój, odczekaj od 5 do 10 minut zanim udasz się na zestrzał, czyli w miejsce, w którym zwierzyna znajdowała się w momencie strzału.
- Podchodź do zranionej zwierzyny oraz do miejsca zestrzału cicho, spokojnie i w miarę możliwości pod wiatr – gotowy do oddania strzału.
- Nie zdeptuj zestrzału, a w szczególności widocznych tropów zwierzyny.

- Zaznacz miejsce zestrzału i kierunek ucieczki. Wykorzystaj w tym celu kawałek papieru lub bibułki, ale może to być także kamień czy gałązka.
- Jeśli nic nie znajdziesz na zestrzale i masz wątpliwości co do skuteczności strzału, skorzystaj z pomocy przewodnika z psem tropiącym w celu **kontroli zestrzału**.
- Idź za tropem wyłącznie wtedy, gdy jesteś pewien, że zwierzę leży martwe – jednak nie dalej niż 100 metrów.
- Nigdy nie puszczaj psa luzem na zestrzale! To utrudnia dojście rannej zwierzyny przez przewodnika z psem tropiącym.

III. POLOWANIE ZBIOROWE

OBOWIĄZKI ORGANIZATORA POLOWANIA:

- Zapewnić w polowaniu udział grupy poszukującej i dostrzeliwującej postrzałki.
- Sporządzić plan dzienny polowania wraz z mapkami miotów, wyznaczonymi miejscami stanowisk, numerami telefonów obsługi i przekazać jego kopię grupie poszukującej postrzałki.

OBOWIĄZKI MYŚLIWEGO:

- W przypadku oddania strzału i zranienia zwierzyny wypełnij kartę zestrzału. Wypełnij ją każdorazowo także wtedy, jeśli nic nie znajdziesz na zestrzale i masz wątpliwości co do skuteczności strzału (zał. nr 1).
- Sprawdź, czy strzelona zwierzyna nie była wcześniejszym postrzałkiem – każdy taki fakt zgłoś prowadzącemu polowanie.
- Zaznacz miejsce zestrzału i kierunek ucieczki.
- Unikaj patroszenia w miejscu padnięcia zwierzyny, kiedy w jego bliskim sąsiedztwie oddano strzały do innych zwierząt.
- Zwierzyna nieodnaleziona na dystansie do 100 metrów od zestrzału każdorazowo nakłada na ciebie obowiązek zlecenia przewodnikowi posokowca lub tropowca: **kontroli zestrzału**, a w przypadku zranienia **poszukiwania postrzałka**.

KARTA ZESTRZAŁU

Rozprowadzający:.....nr tel.....

Myśliwy:.....nr tel.....

Rodzaj zwierzyny.....

Nr stanowiska

Poszukiwanie

Kontrola

Kaliber.....Pocisk.....

Ilość strzałów.....Godz.min.....

Reakcja na strzał - opis:

Trafienie

-zaznacz X:

ewidentne

prawdopodobne

Zestrzał (miejsce, w którym znajdowała się zwierzyna w chwili oddania do niej strzału)

Ślady

-zaznacz X:

tropy

ścinka

treść żołądkowa

kości

ślady po kuli

farba

mięśnie

zęby

Uwagi i spostrzeżenia:

Proszę o sporządzenie (na odwrocie) szkicu sytuacyjnego miejsca zestrzału wraz z kierunkiem ucieczki.

DEUTSCH – NIEMIECKI

WAIDGERECHTIGKEIT – VERHALTENSREGELN BEI DER SUCHE NACH KRANKGESCHOSSENEM WILD

I. VERHALTEN VOR DEM SCHUSS:

- Prägen Sie sich den Standort des Wildes ein (Besonderheiten der Umgebung um den Anschuss, z. B.: Bäume, Sträucher, Kanzel).
- Schießen Sie auf ein Tier, dass Ihnen direkt gegenüber oder rückwärts steht, nicht auf den Stich.
- Vermeiden Sie Schüsse in den Nacken oder den Kopf („hinter dem Ohr“), es besteht hohe Gefahr, dass Sie das Tier nur schwer verletzen.
- Vermeiden Sie es, auf Tiere mit gesenktem Haupt zu schießen, damit sich der „Eintrittskanal“ nach dem Schuss nicht schließt.
- Seien Sie immer bereit für den zweiten Schuss.

Vermeidbares Leid bei Tieren minimieren – befolgen Sie den Grundsatz der Europäischen Charta der Jagd.

II. VERHALTEN NACH DEM SCHUSS:

- Seien Sie stets für einen zweiten Schuss bereit, auch beim schlagartigen Zusammenbrechen des Tieres (am häufigsten beim Krellschuss, Vorder- bzw. Hinterlaufschuss oder Trägerschuss).
- Schießen Sie nach, wenn sich das Tier weiter bewegt – beim Nachschuss ist die Stellung des Wildes ohne Belang. Warten Sie nicht – schießen Sie!
- Stand des Wildes vor dem Schuss und die letzten Ereignisse ins Gedächtnis zurückrufen – Verhalten nach dem Schuss, Kugelschlag und Fluchrichtung).
- Bleiben Sie einige Zeit – 5 bis 10 Minuten – nach dem Schuss an Ihrem Standort, bevor Sie zum Anschuss gehen, also zu dem Ort, an dem sich das beschossene Tier befand.
- Nähern Sie sich dem krankgeschossenen Wild und dem Anschuss leise, ruhig und nach Möglichkeit gegen den Wind. Seien Sie für einen Nachschuss bereit.

- Kreuzen Sie nicht die Fluchtfährte und vor allem treten Sie auf dem Anschuss nicht herum.
- Markieren Sie den Anschuss und die Fluchtrichtung. Verwenden Sie hierfür ein Stück Papier oder Fährten-Markierungsband, aber es kann auch ein Stein oder Zweig sein.
- Finden Sie am Anschuss keine Pirschzeichen und sind Sie sich der Wirksamkeit des Schusses nicht sicher, ziehen Sie für die **Wundfährte** einen Schweißhundeführer heran.
- Verfolgen Sie die Fährte nur dann, wenn Sie sicher sind, dass das Wild tot ist – jedoch nicht mehr als 100 m am Stück.
- Lassen Sie ihren Hund nach dem Schuss nicht frei! Dies erschwert dem Schweißhundeführer die Nachsuche.

III. GESELLSCHAFTS- BZW. TREIBJAGD

PFLICHTEN DES JAGDLEITERS:

- Achten Sie darauf, dass bei der Jagd ein Such- und Schießteam miteinbezogen wird.
- Erstellen Sie einen Tagesplan und einen Plan mit den Treiben, Schützenständen, Telefonnummern der Jagdleitung. Eine Kopie ist an das Suchteam auszuhändigen.

PFLICHTEN DES JÄGERS:

- Bei Abgabe eines Schusses ist das Anschussprotokoll auszufüllen. Füllen Sie das Protokoll auch dann, wenn Sie nichts am Anschuss finden und Zweifel in Bezug auf den Schuss haben (siehe Anhang Nr. 1).
- Überprüfen Sie, ob das erlegte Stück kein krankgeschossenes Wild ist – melden Sie jeden Fall dem Jagdleiter.
- Markieren Sie den Anschuss und die Fluchtrichtung.
- Achten Sie beim Aufbrechen vor Ort, dass in der Nähe keine anderen Schüsse abgegeben wurden.
- Haben Sie das Wild nicht im Umkreis von 100 m vom Anschuss gefunden, sind Sie jedes Mal verpflichtet, zu einer **Wundfährte** oder **Suche nach einem krankgeschossenen Wild** einen Schweißhund- oder einen Spürhundeführer heranzuziehen.

ANSCHUSSPROTOKOLL

Ansteller:.....Tel.

Name des Schützen:.....Tel.

Beschossene Wildart.....

Stand-Nr.

Nachsuche

Kontrollsuche

Kaliber.....Geschoss.....

Anzahl der Schüsse..... Uhrzeit der chussabgabe.....

Verhalten des Stückes nach dem Schuss – Bemerkungen:

Vermuteter Einschuss

– mit „x“ markieren

genau

vermutet

• *Anschuss – Stand des Wildes vor dem Schuss / bei der Schussabgabe.*

Pirschzeichen

– mit „x“ markieren:

Spuren

Schnitthaar

Wildbrett

Knochen

Kugelriss

Schweiß

Organgewebe

Zähne

Bemerkungen/Beobachtungen:

Auf der Rückseite bitte Lageskizze mit Anschuss und Fluchtrichtung anfertigen.

I. Jegerens oppførsel før avfyrt skudd:

- 1) Prøv å huske stedet hvor dyret, du skal skyte på, befinner seg. Se om du finner noe som kjennetegner stedet: spesielle trær, busker osv.
- 2) Ikke skyt på dyr som står rett fram eller bakvendt mot deg.
- 3) Unngå skudd i nakke eller hodet i og med at det oppstår fare for at du bare snitter dyret.
- 4) Unngå skudd på dyr som senket hodet i og med at det oppstår fare for at du bare snitter dyret.
- 5) Vær alltid berett til å avfyre en gang til.

II. Jegerens oppførsel etter avfyrt skudd:

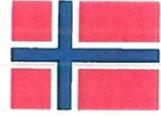
- 1) Vær alltid berett til å avfyre et til skudd, spesieset hvis dyret falt med en gang etter første skudd- som oftest etter skudd i nakke, bein eller kjeve.
- 2) Hvis dyret fortsatt beveger seg ikke vent med å skyte en gang til, uansett om hvilken posisjon dyret befinner seg i. Ikke vent-skyt!
- 3) Husk hvor dyret befant seg under skudd, deres reaksjon på skuddet og eventuelt lyden når kula traff byttet og retningen dyret løp etter skuddet.
- 4) Vær rolig, vent 5 til 10 minutter før du går mot stedet dyret befant seg når det ble avfyrt skudd.
- 5) Når du går mot stedet hvor dyret befant seg sist, gå sakte og stille og alltid vær klar til å fyre igjen.
- 6) Ikke tråkk på stedet hvor dyret befant seg sist, heller ikke eventuelle dyrespor.
- 7) Merk av stedet hvor dyret ble truffet/skutt på og rømmingsretningen. Til å markere kan du bruke en kvist, en papirbit eller en stein.
- 8) Hvis du ikke finner noe på stedet dyret ble skutt på og du tviler på at dyret ble truffet, bruk en førerhund til å undersøke området byttet var på sist.
- 9) Gå etter sporet av dyret bare når du er sikker på at det ligger dødt, men aldri gå nærmere enn 100 meter.
- 10) Aldri slipp hunden løs etter å ha skutt!

III. Drivjakt

- 1) Sjekk om det skutte dyret ikke har blitt skutt før, hvis ja, meld ifra til jaktleder.
- 2) Merk av stedet hvor dyret ble skutt og rømmingsveien.

3) Ikke sløy dyret der hvor dyret falt hvis det også har blitt avgitt skudd mot andre dyr i samme området.

4) Hvis dyret ikke blir funnet 100 meter innenfor stedet det ble skutt, blir du pålagt et ansvar til å be jaktlederen om: kontroll av området hvor dyret ble skutt, og hvis dyret ble såret, lete etter stedet det ble skutt.

SKUDD KORT

Jaktleder: nr tel.

Jeger: nr tel.

Type viltdyr:

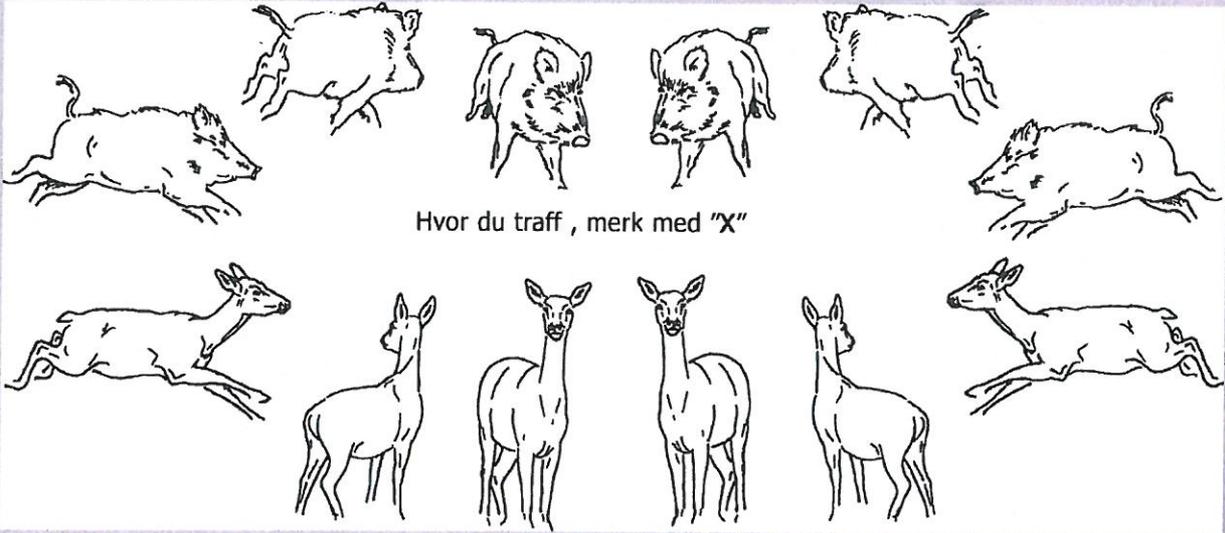
Post nr.

Etersøkt

Kontroll

Rifle kaliber.....Riflepatron.....

Antall skudd..... Klokka.....

Beskriv dyrets reaksjonen eter skudd:

Treffsikker

- velg X:

sikker

usikker

Spor

- velg X:

dyrespor

pelsrester

vomrester

beinrester

spor eter kule

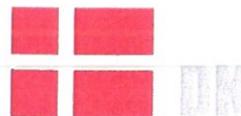
blod

muskler

tenner

Observasjoner og anmerkninger:

På baksiden kan du tegne situasjonen: hvor sto og løp skadeskuddvilt.

SKUDPROTOKOL

Jagtføreren:.....nr tel.....

Jæger:.....nr tel.....

Vildtart.....

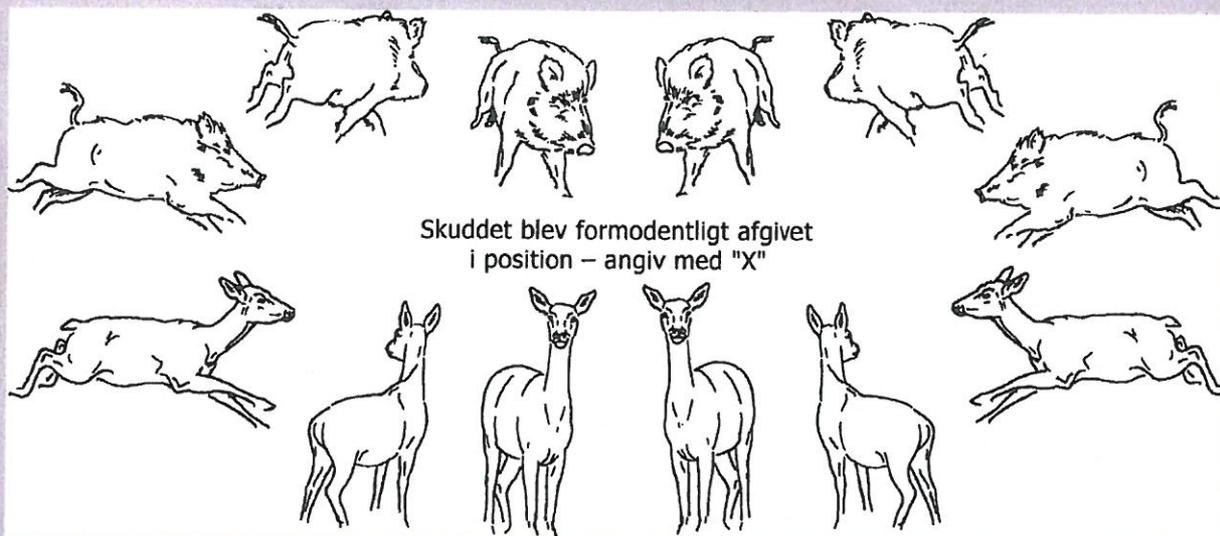
Standnr

Søgning

Kontrol

Kaliber.....Kugle.....

Antallet af afgivne skud..... Time, minut.....

Reaktion på skuddet - beskrivelse:

Ramt

- angiv X:

tydeligt

formodentligt

• Skudstedet - er det sted hvor vildtet befandt sig, da der blev afgivet skud.

Spor

- angiv X:

spor

hår

maveindhold

knogle

spor af kugle

farve

muskler

tænder

Bemærkninger/Observationer:

Udfærdig venligst (på modsatte side) en skitse over situationen på skudstedet sammen med flugtreningen.

RETNINGSLINJER FOR GOD PRAKSIS – JÆGERENS ADFÆRD, SOM GØR DET MULIGT EFFEKTIVT AT EFTERSØGE SKUDTE DYR

I. JÆGERENS ADFÆRD INDEN AFGIVELSE AF SKUD:

- Husk **stedet**, hvor det dyr, du ønsker at nedlægge, befinder sig (karakteristiske punkter, fx: træer, buske, forhøjninger).
- Skyd ikke på dyr, som befinder sig i en skæv vinkel, eller som har bagsiden direkte vendt mod dig.
- Undgå skud i nakken eller hovedet (bag ørene), da der i så fald er en øget risiko **for anskydning**.
- Undgå at skyde på dyr med sænket hoved **for at undgå**, at såret fra projektilet ikke lukker sig, når dyret flygter efter skuddet.
- Vær altid klar til at afgive endnu et skud.

***Undgå at lade dyrene lide – fra principperne for det europæiske jagttegn.
(this I dont understand...)***

II. JÆGERENS ADFÆRD EFTER SKUDET:

- Vær klar til at afgive næste skud, selv i en situation hvor dyret falder på stedet (hyppigst ved skud som rammer omkring rygsøjlen, **ekstremiteter (this I dont understand)** eller kæben).
- Såfremt dyret fortsat bevæger sig, bør næste skud afgives omgående, uanset hvilken position dyret befinder sig i. Vent ikke – skyd!
- Husk **hvor** vildtet befinder sig på det tidspunkt, hvor du afgiver skuddet, reaktionen på skuddet, **evt. kugleslag** samt flugtretningen.
- Bevar roen, vent 5 til 10 minutter, inden du går hen til det sted, hvor dyret befandt sig **ved skudafgivelse**.
- Nærm dig det **anskudte** dyr, samt stedet hvor det blev skudt, roligt og så vidt muligt mod vinden – klar til at afgive skud.
- **Ødelæg ikke spor samt evt. schweiss på anskudsstedet.**

- Anmærk stedet, hvor dyret blev skudt, samt flugtreningen. Til dette kan du anvende et stykke papir eller papirstrimler, men det kan også være en sten eller en gren.
- Hvis du ikke finder tegn på, at dyret er ramt, og du er i tvivl om, hvor og om du har ramt vildtet, så kontakt hundefører med schweisshund.
- Følg kun sporet, når du er sikker på, at dyret ligger dødt – dog ikke mere end 100 meter.
- **Slip aldrig hunden løs på skudstedet! Det vanskeliggør, at hundefører og schweisshund kan sætte efter det anskudte dyr.**

III. DRIVJAGT

JAGTORGANISATORENS FORPLIGTELSER:

- Sikre at der i jagten deltager en gruppe, som eftersøger og afgiver fangstskud af anskudt vildt.
- Udarbejdelse af en plan for dagens jagt sammen med kort over jagtterrænet, de angivne stillinger, telefonnumre på assistance, samt at videregive kopier heraf til eftersøgningsgruppen.

JÆGERENS FORPLIGTELSER:

- Nedlagt / anskudt vildt skal angives i skudprotokollen. Udfyld den hver gang, også når du ikke finder noget på skudstedet, og du er i tvivl om effektiviteten af skuddet (bilag nr. 1).
- Tjek om nedlagt vildt tidligere er blevet anskudt – og anmeld ethvert sådant fund til jagtlederen.
- Anmærk skudstedet og flugtreningen.
- Undgå at brække vildtet der, hvor dyret er faldet, når der i nærheden er afgivet skud mod andre dyr.
- Vildt som ikke er fundet indenfor en distance på 100 meter fra skudstedet, forpligter dig i hvert enkelt tilfælde til at bede om hjælp fra hundefører med schweisshund: *Kontrol af afgivet skud* - og i tilfælde af at dyret er anskudt - *eftersøgning af det anskudte dyr*.

Francuski

Un catalogue de bonnes attitudes – le comportement du chasseur qui permet une recherche efficace des balles

I. Le comportement du chasseur avant le tir:

- Essayez de retenir l'endroit où se trouvent les animaux que vous allez tirer (points caractéristiques, par exemple: arbres, buissons, mirador)
- Ne tirez pas sur les animaux en position «boiteuse», droit devant vous et placés de derrière à vous.
- Évitez les tirs dans le cou ou dans la tête («derrière l'oreille»), car il existe alors

Un plus grand risque de blesser le gibier.

- Évitez les tirs sur le gibier qui a la tête baissée pour que lors de la fuite après le tir, le gibier ne s'enferme pas dans le "canal d'admission du projectile
- Soyez toujours prêt à donner un deuxième coup de feu

Évitez de donner des souffrances aux animaux - le principe de la Charte européenne de la Chasse.

II. Le comportement du chasseur après le tir

- Restez en alerte pour le tir suivant, même

dans une situation où un animal est mort durant le coup de feu (c'est le plus souvent un coup dans la colonne vertébrale, un membre ou la mâchoire).

- Si l'animal bouge encore, le deuxième coup devrait être tiré

immédiatement quelle que soit la position dans laquelle il se trouve. N'attendez pas - tirez!

- Rappelez-vous de l'endroit où se trouve le gibier au moment du tir,

la réaction au tir, ou le bruit de l'impact de la balle et la direction de la fuite

- Restez calme, attendez 5 à 10 minutes avant d'aller à l'endroit de l'abattage, c'est-à-dire à l'endroit où se trouvait le gibier au moment du tir

- Approchez le gibier blessé ainsi que l'endroit du tir

calmement et si c'est possible contre le vent – soyez prêt à tirer.

- Ne marchez pas sur l'endroit de l'abattage et surtout pas sur les traces visibles du gibier.
- Marquez l'endroit du tir et la direction de la fuite. Utilisez dans ce but un morceau de papier ou de papier de soie, mais ça peut être aussi une pierre ou une branche.
- Si vous ne trouvez rien et avez des doutes au sujet de l'efficacité du tir, utilisez l'aide du guide avec le chien pour contrôler le tir.
- Ne suivez la piste que lorsque vous êtes sûr que l'animal est mort - mais pas plus de 100 mètres.
- Ne lâchez jamais le chien à l'endroit du tir! Cela va rendre plus difficile le fait d'atteindre le gibier blessé par un guide avec un chien.

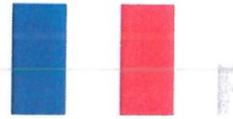
III. La Battue

LES OBLIGATIONS DE L'ORGANISATEUR DE CHASSE:

- Assurer la participation du groupe de recherche à la chasse
- Préparer un plan quotidien de la chasse avec les plans du gibier, les postes désignés, les numéros de téléphone du service et en assurer une copie pour le groupe de recherche.

LES OBLIGATIONS DU CHASSEUR

- Si vous tirez ou blessez des animaux, remplissez la carte de l'abattage. Remplissez-la à chaque fois même si vous ne trouvez rien à l'endroit de l'abattage et vous avez des doutes sur l'efficacité du tir (pièce jointe n ° 1).
- Vérifiez si le gibier blessé n'était pas tiré plus tôt - signaler un tel fait au meneur de la chasse.
- Marquez l'endroit du tir et la direction de la fuite.
- Évitez l'éviscération à l'endroit où le gibier tombe si il y a eu d'autres coups de feu dans les alentours
- Le gibier non trouvé jusqu'à 100 mètres de l'abattage, impose toujours une obligation sur vous d'en charger le guide, le chien ou le traqueur: le contrôle du tir et dans le cas des blessures, la recherche des balles

PROTOCOLE DU TIR

Chef de ligne:.....Numéro de tel.....

Chasseur:.....Numéro de tel.....

Gibiers.....

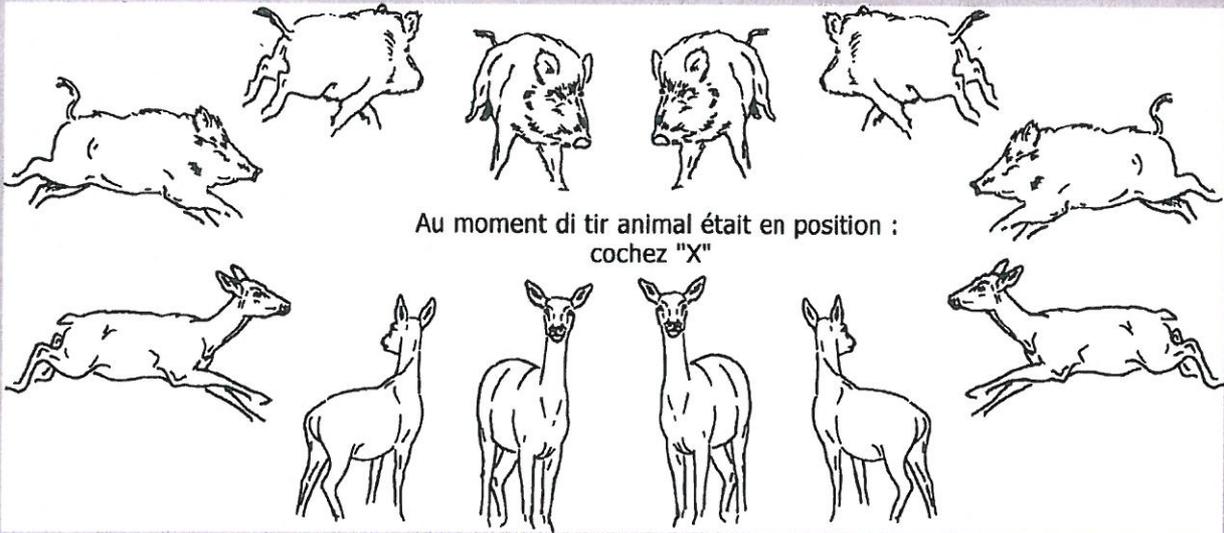
Numéro de poste.

Recherche

Controle

Calibre.....Balle.....

Nombre de balles tirées.....Heure, minute.....

Réaction à balle, descripton:

Animal touché

- cochez X:

évidammen

probablement

• l'endroit du tir - c'est l'endroit ou se trouvait l'animal au moment du tir

Traces

- cochez X:

traces de pieds

polis

pense

os

traces de balles

sang

muscles

dents

Remarques/avis:

Vous êtes prié d'esquiver derrière l'endroit du tir et la direction de fuite de votre animal.

SZWEDZKI

**FÖRTECKNING ÖVER GOD PRAXIS – JÄGARENS AGERANDE SOM
MÖJLIGGÖR SPÅRNING AV SKADSKJUTNA DJUR**

I. JÄGARENS AGERANDE FÖRE SKOTTET:

- Försök att komma ihåg den plats där djuret du ska skjuta påträffades (karakteristiska punkter, t.ex. träd, buskar, jaktorn).
- Avstå skott snett framifrån, rakt fram- och bakifrån.
- Undvik skott i nacken eller huvudet ("bakom örat") för då finns det en större risk för skadskjutning.
- Undvik skott om djurets huvud är nedsänkt så att "kulans ingångshål" inte sluter sig när djuret flyr efter skottet.
- Var alltid beredd att avlossa ett andra skott.

Undvik att utsätta djur för lidande – en regel i Europeiska stadgan om jakt.

II. JÄGARENS AGERANDE EFTER SKOTTET:

- Var beredd att avlossa nästa skott även om djuret fälldes av första skottet (oftast av träff runt ryggraden, benen eller käket).
- Om djuret fortfarande lever ska det andra skottet avlossas omedelbart oavsett djurets position. Vänta inte – skjut!
- Kom ihåg var djuret befann sig vid skottögonblicket, hur det reagerade på skottet, eventuellt ljudet av kulträffen och flyktriktningen.
- Ta det lugnt i 5 till 10 minuter innan du går fram till skottplatsen, dvs. stället där djuret befann sig vid skottögonblicket.
- Närma dig det skadskjutna djuret och skottplatsen på ett lugnt och fridfullt sätt och, i möjligaste mån, mot vindens riktning – var beredd att avlossa skott.
- Trampa inte på skottplatsen, särskilt på djurspår.
- Markera skottplatsen och flyktriktningen. Använd snitsel för detta ändamål, men det går också bra med stenar eller kvistar.

- Om du inte hittar något på skottplatsen och om du är osäker huruvida skottet träffade, få hjälp av en hundförare med en eftersökshund för att **kontrollera skottplatsen**.
- Följ spåret själv endast när du är säker på att djuret ligger dött – dock inte längre än 100 meter.
- Släpp aldrig din hund loss på skottplatsen! Detta försvårar för eftersökshunden att hinna ikapp det skadskjutna djuret.

III. GEMENSAM JAKT

JAKTARRANGÖRENS SKYLDIGHETER:

- Att se till att en eftersökningsgrupp som avlivar skadskjutna djur deltar i jakten.
- Att upprätta ett dagligt jaktschema med kartor där kullars och jaktpassens placering markeras och personalens telefonnummer anges, och ge en kopia till eftersökningsgruppen.

JÄGARENS SKYLDIGHETER:

- Om skott avlossats och djur skadats ska du fylla i en skottplatsrapport. Den ska fyllas i vid varje jakttillfälle även i de fall då inget djur påträffas på skottplatsen och även då du är osäker huruvida skottet träffade (bil. nr 1).
- Kontroller om djuret du skjutit inte är ett tidigare skadskjutet djur – varje sådant fall ska anmälas till jaktledaren.
- Markera skottplatsen och flyktriktningen.
- Undvik urtagning på stället där djuret fälldes om det i närheten avlossats skott mot andra djur.
- Om skadskjutet djur inte påträffas inom 100 meter från skottplatsen är du vid varje tillfälle skyldig att åt en förare av viltspårhund eller spårhund ge i uppdrag att **kontrollera skottplatsen**, och om djuret skadskjutits, **spåra det**.

SE

SKOTTPLATSRAPPORT

Utdelad av:..... Tel. nr.....

Jägare:..... Tel. nr.....

Djurart.....

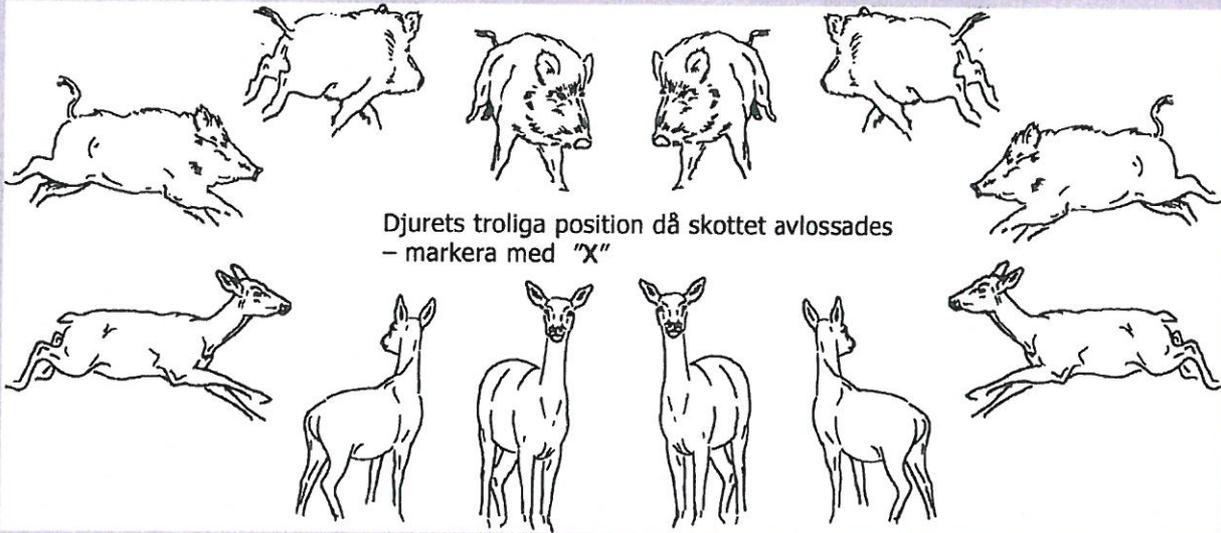
Jaktpass nr.

Eftersök

Kontroll

Kaliber.....Kula.....

Antal avlossade skott..... Timme.....

Beskriv dyrets reaktionen eter skudd:

Träff

- markera med X:

säkert

troligen

• skottplats - platsen djuret befann sig på då skott avlossades.

Märken

- markera med X:

spår

djurhår

maginnehåll

ben

kulspår

ärg

muskler

tänder

Anmärkningar/Iakttagelser:

Vänligen gör en skiss (på baksidan) över händelseförloppet på skottplatsen och ange flyktriktningen.

